

for private juridiske personer samt partrederier efter anmodning skal meddele skattemyndighederne oplysninger, der af myndighederne skønnes at være af væsentlig betydning for skatteligningen.

Kommissionen har - som det fremgår af pkt. 4.2.4 - ikke taget endelig stilling til dette spørgsmål, men har beskrevet to mulige modeller.

Den ene model indebærer, at der også i disse tilfælde skal ske identifikation mellem den juridiske person og fysiske personer med tilknytning til den juridiske person, såfremt der foreligger konkret mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, som kan medføre straf for den juridiske person som sådan.

Den anden model indebærer, at der i disse tilfælde kun skal ske identifikation mellem den mistænkte juridiske person og en enkelt person fra virksomhedens ledelse (den processuelle repræsentant), hvorimod andre fysiske personer med tilknytning til den juridiske person, herunder ansatte, behandles som tredjemænd (vidner).

Anvendes den førstnævnte model med fuld identifikation vil fysiske personer med tilknytning til en juridisk person, som mistænkes for en strafbar lovovertrædelse, således ikke kunne pålægges at afgive oplysninger til myndigheden, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. lovforslagets § 10, stk. 1. Anvendes den anden model vil fysiske personer med tilknytning til den juridiske person derimod kunne pålægges at afgive oplysninger til myndigheden, hvis det sker med henblik på andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der også i tilfælde, hvor en oplysningspligt er formuleret således, at den påhviler medlemmer af en virksomheds ledelse, ansatte mv., som udgangspunkt ske fuld identifikation mellem den juridiske person og fysiske personer med tilknytning til den juridiske person, såfremt der foreligger konkret mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, som kan medføre straf for den juridiske person som sådan.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at man ved valget af formulering af bestemmelser i lovgivningen om oplysningspligt næppe i almindelighed har haft den her omhandlede problemstilling for øje. Endvidere finder Justitsministeriet, at det ville være u hensigtsmæssigt, hvis man ved udfærdigelsen af bestemmelser om oplysningspligter i fremtiden skulle lade det principielle spørgsmål om identifikation mellem en juridisk person og fysiske personer med tilknytning

til den juridiske person afhænge af, hvilken formulering af bestemmelsen man i givet fald måtte vælge.

Justitsministeriet finder desuden, at anvendelse af kommissionens anden model - hvorefter der alene skulle ske identifikation mellem den juridiske person og en enkelt person fra den juridiske persons ledelse (den processuelle repræsentant) - kunne indebære vanskelige afgrænsningsspørgsmål, idet en forvaltningsmyndighed i forbindelse med spørgsmålet om anvendelse af en oplysningspligt i så fald skulle vurdere, hvorvidt der var tale om en fysisk person, som under en eventuel senere straffesag mod den juridiske person ville blive tillagt beføjelser som processuel repræsentant.

Hertil kommer, at størstedelen af de eksisterende oplysningspligter ikke alene omhandler adgangen til at kræve oplysninger meddelt mundtligt, men også indebærer, at oplysninger enten af egen drift eller efter begæring fra myndigheden skal indsendes til den pågældende myndighed. I sådanne situationer ville det efter Justitsministeriets opfattelse være u hensigtsmæssigt at lade spørgsmål om anvendelse af oplysningspligten afhænge af, hvilken eller hvilke fysiske personer i virksomheden der står for at sende oplysningerne til myndigheden.

Justitsministeriet er opmærksom på, at der på arbejds miljøområdet, hvor lovgivningen har til formål at beskytte de ansattes sundhed mv., gør sig særlige hensyn gældende. Efter arbejds miljølovens § 76 skal enhver, der er pålagt pligter efter loven, herunder ansatte personer, efter anmodning give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed. Justitsministeriet foreslår, at denne oplysningspligt fortsat i alle tilfælde skal finde anvendelse i forhold til fysiske personer med tilknytning til den juridiske person, i det omfang oplysningerne alene søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Inden for arbejds miljøområdet vil der således fortsat være mulighed for - også i tilfælde, hvor virksomheden som sådan mistænkes for en strafbar overtrædelse af reglerne på området - at anvende en oplysningspligt i forhold til ansatte, hvis formålet hermed alene er at tilvejebringe oplysninger til brug for udførelsen af tilsyns - og kontrolopgaver. Der henvises til lovforslagets § 22.

Efter § 19, stk. 2, i lov om sikkerhed til søs, er skibets fører, maskinchef og enhver, der handler på disses vegne, bl.a. forpligtet til at give Søfartsstyrelsen enhver oplysning i forbindelse med styrelsens undersøgelser efter loven, herunder f.eks. undersøgelser vedrørende ansattes sikkerhed og sundhed om bord.